

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

KULAKTAN KULAĞA

LADY AUGUSTA GREGORY

Türkçesi : MEMET FUAT

de

KULAKTAN KULAĞA

TİYATRO KİTAPLARI:4

Lady Augusta Gregory

KULAKTAN KULAĞA

Oyun

Türkçesi : Memet Fuat

de yayınevi

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

BİRİNCİ BASKI : MART 1961

*Bu çeviri izin alınmadan oynanamaz.
Oynamak isteyenlerin şu adrese yazmaları :
Memet Fuat, Altunizade, Çamlıca, İstanbul.*

de yayınevi

*İstanbul, Cağaloğlu
Nuruosmaniye Cad, 92
Tel. : 22 85 87*

*Sayfa düzeni : Metin Yasavul
Dizgi : Erdoğan Kantürk; Tertip : Naim Kalebas; Düzelti :
F. Bengü; Baskı : Ziya Ketahte.*

İSTANBUL MATBAASI — Nuruosmaniye Cad, 90

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

KULAKTAN KULAĞA

Oyun

Kişiler :

BARTLEY FALLON

MRS. FALLON

JACK SMITH

SHAWN EARLY

TIM CASEY

JAMES RYAN

MRS. TARPEY

MRS. TULLY

JO MULDOON, *bir polis*

KOMİSER, *İngilizcesinde YARGIÇ —*

MAGISTRATE

YER. *Bir pazar yerinin ucu. Bir elma sergisi, tezgâh. Yanında Mrs. TARPEY oturuyor. KOMİSER ile POLİS girerler.*

KOMİSER. Yeşil Pazar dedikleri bu, ha! Öküzü, mandası, ineği, koyunu, hepsi üst üste. Üstelik de çamur, çamur, çamur! Her şey karma-karışık. İğrenç bir görünüş!

POLİS. Doğru, öyle gerçekten.

KOMİSER. Uygunsuz işler de döner burada sanırım, değil mi?

POLİS. Döner.

KOMİSER. Kavga dövüş?

POLİS. Olur arada bir.

KOMİSER. Çoğu tarla yüzünden şüphesiz?

POLİS. Öyle.

KOMİSER. Onun bunun işini bozmak? Hayvanları sakatlamak? Evlere ateş etmek?

POLİS. Bir zamanlar olurdu, gene de olabilir.

KOMİSER. Kötü, çok kötü. Daha ileri de giderler mi yoksa?

POLİS. İnsan bu! Gitmez desem yalan olur!

KOMİSER. Hımm! Öyleyse, adam öldürme de var işin içinde! Anlaşılan, buraları uzun zaman gözden uzak kalmış! Başına buyruk insanlar yatağı! Her şey yoluna girer yakında. Mum olurlar, mum! Bu işin ustasıyım ben. Andaman Adaları'ndayken tek bir başarısızlığa uğramadım. Evet, evet, yakında her şeyi yoluna koyarız burada da... Ne satıyor o kadın, şuradaki?

POLİS. Elma satıyor — bir de şeker, çocuklara.

KOMİSER. Bak bakalım, aralarında kaçak bir şeyler saklı olmasın — kaçak içki satar bunlar, ya da başka şeyler. Ne tuz kaçakçıları yakalardık Andaman Adaları'ndayken!

POLİS. (*Kokluya kokluya tezgâha yaklaşır, bir elma küime'sini darmadağın eder.*) İçki yok burada — tuz da yok.

KOMİSER. (*Mrs. TARPEY'e.*) Buralı mısın, iyice

tanır mısın bu kasabayı, kadını?

MRS. TARPEY. (*Eline bir iki elma alıp ileri doğru tutar.*) Düzinesi iki penny, bayım.

POLİS. (*Bağırarak.*) Kasabayı tanır mısın diye soruyor! Yeni komiser!

MRS. TARPEY. (*Ayağa kalkar, belden eğilerek acele bir selâm verir.*) Kasabayı tanır mıyım? Tanırım yaa, elbette.

KOMİSER. (*Bağırarak.*) Ne iş yapılır burada, belli başlı?

MRS. TARPEY. İş, haa, iş mi? Evet! Ne iş yapacaklar, birbirlerinin işine burnunu sokmaktan başka!

KOMİSER. Neyle geçinirler demek istiyorum, ticaret filân?

MRS. TARPEY. Ne ticareti! Bol bol çene ticareti yapar onlar.

KOMİSER. Anlaşıyor, bir şey öğrenilmez bundan.

(*Ağzında pipoyla JAMES RYAN girer. KOMİSER'i görünce, piposunu eline alarak bir acele döner, çıkar.*)

KOMİSER. Şu adamın piposunun dumanı yeşilimsiydi; belki de kaçak tütün yetiştiriyordur evinde! Keşke teleskopumu da getirseydim buraya. Hadi Postaneye gidelim de, bir telgraf çekeyim, göndersinler. Çok işime yaramıştı Andaman Adaları'ndayken. (*KOMİSER ile POLİS soldan çıkarlar.*)

MRS. TARPEY. Canı çıkasica Jo Muldoon, elmalarını darmadağın etti. (*Elmaları sıralamaya*

*başlar.) Yeni komişere kendini gösterecek...
(BARTLEY FALLON ile MRS. FALLON girerler.)*

BARTLEY. Doğru, yoksul bir memleket burası, bolluk içinde bir memleket değil, sıkıntı çekerek yaşıyoruz. Ama Amerika'ya gitmiş olsaydım, çoktan ölmüştüm şimdiye kadar!

MRS. FALLON. O da doğru, öyle! *(Sepetini bir fiçinin üstüne koyar, pelerininin altından çıkardığı paketleri içine yerleştirmişe başlar.)*

BARTLEY. Üstelik Amerika'da da ölmek kolay iş değilmiş hani. Dünyanın parasıymış bir ölü-yü gömmek. Yoksul adamım ben, neme gerek!

MRS. FALLON. Sen hiç korkma, Bartley Fallon, ben istediğinden âlâ gömerim seni burada; hele bir öl bak!

BARTLEY. Belki de Cloonmara Mezarlığı'nı sen benden önce boylarsın, Mary Fallon; sonra da ben bir gece tek başıma yatarken ölüp giderim de, kimselerin haberi bile olmaz. Hele kedi de çapkınlıktaysa, fareler cirit atar üstümde.

MRS. FALLON. Hadi bırak şimdi ölüm sözünü. Daha en aşağı yirmi yıl yaşarsın sen.

BARTLEY. *(Derin bir iç çekişle.)* Yirmi yıl sonra da artık çok yaşlı olurum canım, elim ayağım tutmaz.

MRS. TARPEY. *(Döner, onları görür.)* Günaydın, Bartley Fallon; günaydın Mrs. Fallon. Eee, Bartley, bugün sızlanacak bir şey bulamıya-

caksın korkarım; herkesin işi iyi gitti, «Bundan iyi pazar olmaz,» diyorlar.

BARTLEY. (*Sesini yükselterek.*) Hiç de iyi bir pazar olmadı, Mrs. Tarpey. Karmakarışık bir pazar işte! Herkes birbirini kazıklıyor! Hem daha çoğunu istemezse insan, elde edebileceğini de bulamaz sonra. Bana da hep öyle oluyor ya! Ne satayım desem, ucuzlar, elimde kalır; ne alayım desem, yükseldikçe yükselir. Şu dünyaya bir uğursuzluk mu inecek, hemen gelip beni bulur; hem de sürüsüyle, tohumluk patateslere üşüşen kargalar gibi!

MRS. FALLON. Hadi bırak şimdi uğursuzluk sözünü de, Jack Smith'in türküsünü dinle, bak, ne güzel söylüyor.

(*JACK SMITH'in türküsü duyulur:*)

Dedim, sevdiğim,

Bir tek ev öte na şuracıkta,

O ne o acaba

Benim mi o çocuk kucakta!

Kuğu gibi

Dalgadan dalgaya atlayıp

Koştüğüm karısı

Kırmızı saçlı adamın!

(*JACK SMITH girer; kırmızı saçlı bir adam; elinde bir yaba.*)

MRS. TARPEY. Güzel bir türkü olsa gerek ama, duymuyorum ki...

MRS. FALLON. (*Bağırarak.*) «Kırmızı Saçlı Adamın Karısı» nı söylüyor.

MRS. TARPEY. Aaa, bilirim. Çok güzel türküdür! (Onlara arkasını dönüp elmalarını sıralamaya devam eder.)

MRS. FALLON. Türküsünü söylüyorsun ama, karrın yok yanında, Jack Smith?

JACK SMITH. Evde çamaşır yıkıyor; yıkamayı bitirdi ya, çite sermiş kurusunlar diye, bırakıp gelmiye korktu; gelen geçen çok, ne de olsa; yabancılar da pazara inerken önümüzden geçiyorlar... Ben kendim de pazara gelmedim zaten; Karaçayır'a gidiyorum; otunu kaldırmak için anlaşma yapmıştım da biriyle. Bugün başlarsak iyi olur. (Yabayı yere bırakıp piposunu yakar.)

BARTLEY. Başlasanız da bir iş çıkaramazsınız bugün. Akşamüstüne kalmaz, yağmur boşanır. Benim bir yere gidip de tepeden tırnağa ıslanmadan eve döndüğüm sayılıdır.

JACK SMITH. Sen ne yap biliyor musun, Bartley, baktın yağmur yağmıyor, delik bir kovaya su doldur çeşmeden, şapka yerine onu taşı kafanda, sonra da istediğin gibi sızlan dur. (Bir ses duyulur: «Deeh, deeh, ha canına yandığının hayvanı! Deeh, yürüsene ulan!»)

JACK SMITH. Şu Pat Ryan'ın kısırağına bakın, nasıl ürktü kalabalıktan, geri basıyor arabayı, ama arkasında da Shaughnessy'nin boğaları var! Korkma, Pat, geliyorum, korkma, tutarım şimdi ben onun başını! (Çıkar; yabayı bırakmıştır.)

MRS. FALLON. Hadi biz de gidelim artık evimi-

ze. Bütün aldıklarımızı yerleştirdim sepete. Aa, bak, yabasımı unuttu Jack Smith! Sonra arayacak! (*Seslenir.*) Jack Smith! Jack Smith! — Kalabahęa karıştı gitti — koş arkasından, Bartley, sonra arayacak, koş götür şunu.

BARTLEY. şimdi yetişirim ben ona. Burada bırakırsak yşştşrler nasıl olsa. Dur bakayım! (*Aceleyle yabayı yerden alırken sepeti devirir.*) Bak şimdi şuna! Koca pazarda bir tek sepet devrilse, bil ki bizim sepetimizdir! (*Sağdan ıkar.*)

MRS. FALLON. Hadi sen de! şnşne bakmazsan, bşyle olur elbette, kendi kabahatin! Sabahtan akşama kadar uğursuzluktan, talihsizlikten sřz ederse bir insan... Camı ıkasıca! Yeni aldığım yumurtalıklara bakın yerlerde — şekerin de kăğıdı yırtılmış, iki kilo şeker...

MRS. TARPEY. (*Arkasına dşnerek.*) Ah, Tanrım! Mrs. Fallon, ne oldu sepetinize?

MRS. FALLON. Vurdu, devirdi, ne olacak, deli gibi! (*Toplamaya koyulur.*) şu şekere bakın, nasıl toplıyayım ben bunu, sonra da çay içmez şeker yok diye! İyisi mi gidip yeniden alayım! Bana ne, kendi kesesine zarar! (*TIM CASEY girer.*)

TIM CASEY. Bartley Fallon nerede, Mrs. Fallon? Bir şey danışacaktım da ona, eve gitmeden yakalıyayım diye koştum arkanızdan; aklı başında adamdır Bartley.

MRS. FALLON. Keşke eve gitmiş olsaydı! En iyisi o olurdu, alış verişini ettin, git işte evine!

Keşke hiç gelmeseydi benimle! Nerede diye sordun, değil mi? Şu yana gitti az önce! (*Dirseğiyle işaret eder.*) Jack Smith'in arkasından koştu, elinde yabayla. (*Soldan çıkar.*)

TIM CASEY. Jack Smith'in arkasından mı koştu, elinde yabayla! Duyulmamış şey! İnanılır şey değil! (*Bağırarak.*) Siz duydunuz mu, Mrs. Tarpey, duydunuz mu olanı?

MRS. TARPEY. Yoo, bir şey duymadım ben. Ne olmuş?

TIM CASEY. Anladığımı, Jack Smith ile Bartley Fallon atışmışlar biraz, sonra Jack kaçmış, Bartley de elinde bir yabayla kovalamıya başlamış onu!

MRS. TARPEY. Öyle mi? Yaa, ne de çabuk oldu bu işler! On dakika bile olmadı belki, ikisi de şuracıktaydı, Bartley eve gidiyordu, Jack da Karaçayır'a; şu polis olacak Jo Muldoon elmalarını darmadağın etti de, onları sıralıyordum, sonra bir dönüp baktım, Jack Smith gitmiş, Bartley Fallon da gitmiş, Mrs. Fallon'un sepeti devrilmiş, her şey saçılmış ortalığa — çay buraya — iki kilo şeker oraya — o yeni aldığı güzelim yumurtalıklar şuraya... Bak, şimdi, görüyor musun sağırlığın bana ettiğini, ne oldu, kavga neden çıktı, onu bile duymadım! Dur bir dakika, James Ryan'ı görüyorum şurada, bir koşu gidip anlatıvereyim ona; o komşusudur Bartley'in, duymazsa çok yazık olur, hem de darılır sonra, biliyordunuz da, bana niye söylemediniz diye!

(Çıkar. SHAWN EARLY ile MRS. TULLY girerler.)

TIM CASEY. Dinle, Shawn Early! Siz de dinleyin, Mrs. Tully! Neler olmuş, neler! Jack Smith ile Bartley Fallon kavgaya tutuşmuşlar; Jack bir tekme savırmış Mrs. Fallon'un sepetine, hadi her şey yerlere; sonra Bartley onun üzerine saldırmış elinde yabayla; Jack bakmış papuç pahalı, başlamış kaçmaya; Bartley de arkasından... Bakın yerde şekerlere!

SHAWN EARLY. Doğru mu söylüyorsun? Aaa, inanılır şey değil, Bartley Fallon o kadar sessiz bir insan olsun da...

MRS. TULLY. Ben hiç de şaşmadım. Hiç sevmem o adamın bakışını zaten, öyle bir tuhaf bakar insanın yüzüne. Jack'ı da o bakışıyla korkutmuştur.

(JAMES RYAN ile MRS. TARPEY girerler.)

JAMES RYAN. Az buz şey değil Mrs. Tarpey'in anlattıkları! Desenize ki polisle komiser de onun için geldiler buraya. Ben de, ne dolaşıyor bunlar diye düşünüyordum az önce kendi kendime.

SHAWN EARLY. Polis de mi karışmış işe? Öyleyse Bartley Fallon bir şey yaptı Jack'a, yaraladı belki de! Gösteriş olsun diye kavgaya edecek değiller ya!

MRS. TULLY. Yaralamıştır, yaralamıştır! Ne insanlar öldürülüyor yabayla!

JAMES RYAN. Durun ben Kelly'nin meyhanesine koşayım da, anlatayım olanı biteni! (Çıkar.)

TIM CASEY. Jack Smith'in yeğeni kuzularını satmış, duruyordu orada, kilisenin güneyinde; ben de gidip ona söyleyeyim. (*Çıkar.*)

MRS. TULLY. Ben de bizim komşuları görüyorum şurada, gidip onlara anlatayım bari. (*Çıkar.*)

SHAWN EARLY. Ben de pazarın şu yanına gideyim öyleyse; bir orası kaldı. (*SHAWN EARLY çıkarken MRS. TARPEY onu tutup durdurur.*)

MRS. TARPEY. Şey, bir dakika Shawn Early, gitmeden bir şey soracağım sana: Jack Smith'in karısını gördün mü bugün, Kitty Keary'yi?

SHAWN EARLY. Gördüm. Ben gelirken evindeydi, çitin üstüne bir keten çarşaf sermişti kurusun diye, oyalanıyordu oralarda; çamaşır yıkamış anlaşılan!

MRS. TARPEY. Ne yapıyordu dedin?

SHAWN EARLY. (*Uzaklaşırken.*) Çitin üstünde keten çarşaf kurutuyordu. (*Çıkar.*)

MRS. TARPEY. Çitin üstünde kefen mi kurutuyordu! Tanrım sen bize acı! Jack Smith ölmüş de, karısı kefenini dikmiş, yıkamış, kurutuyor! (*Seslenir.*) Niye bunu daha önce söylemedin bana, Shawn Early? Ah, ne kötü şey bu sağırlık! Dünyanın yarısı ölüp gitse benim haberim olmayacak, farkına bile varmayacağım hiçbir şeyin! (*Oturup sallanmaya başlar.*) Ah, benim zavallı, tatlı, cici, kırmızı saçlı Jack Smith'im! Aaah, aaah, ah! Güle oynaya işine gidiyordu, ne de neşeliydi! Böyle güpegündüz,

gün ortasında kara topraklara mı düşürdüler seni! Aaah, aaah, ah!

(TIMCASEY girer.)

TIM CASEY. Ne oldu, Mrs. Tarpey? Ne oldu ben yokken?

MRS. TARPEY. Ah, benim zavallı Jack Smith'im!

TIM CASEY. Yakalamış mı Bartley?

MRS. TARPEY. Ah, zavallı yavrucak!

TIM CASEY. Öldürmüş mü yoksa?

MRS. TARPEY. Boylu boyunca sermiş Karaçayır'a!

TIM CASEY. Sen bize acı, Tanrım! Gerçek mi bu?

MRS. TARPEY. Ölerken bir papaz bile bulunmamış yanında!

TIM CASEY. Kim söyledi bunu size?

MRS. TARPEY. Karısı kefenini bile hazırlanmış.

(*Oturduğu yerde doğrulur, gözlerini siler.*)

Onu da herkes gibi gömerler mi dersin, gece beklerler mi başında?

(MRS. TULLY, SHAWN EARLY, JAMES RYAN girerler.)

MRS. TULLY. Kavgayı duymıyan kalmamış pazarda.

MRS. TARPEY. Ah, Tanrım! Buz gibi, ölü! Belki de konuştuğu son insan bendim!

JAMES RYAN. Sen bizi koru, Tanrım! Öldü, öyle mi?

TIM CASEY. Ölmüş, yaa! Karısı cenaze hazırlığına bile başlamış!

SHAWN EARLY. Ne içten pazarlıklı, ne yılan he-

rifmiş bu Bartley Fallon böyle, değil mi?

MRS. TULLY. Bir sebebi vardır elbette. Durup dururken kimse kimseyi öldürmez. (MRS. TARPEY'e; sesini yükselterek.) Kavga neden başladı, Mrs. Tarpey?

MRS. TARPEY. Hiç bilmiyorum. Onları son gördüğümde, Jack Smith şurada duruyordu, Bartley Fallon da şurada durmuş, hiç sesini çıkarmadan, «Kırmızı Saçlı Adamın Karısı» nı dinliyordu.

MRS. TULLY. Yaaa! Duyuyor musun, Tim Casey? Duyuyor musunuz, Shawn Early, James Ryan? Bartley Fallon bu sabah, burada kırmızı saçlı adamın, yani Jack Smith'in karısıyla konuşuyormuş, Kitty Keary ile! Hem dinliyormuş onu tatlı tatlı, hem de fısıl fısıl fısıldaşıyorlarmış anlıyacağınız! Desenize kavga o yüzden çıktı!

SHAWN EARLY. Kocasını evden çıkar çıkmaz, o da arkasından fırladı demek sokağa! Her halde birisi de gördü, haber verdi Jack Smith'e!

TIM CASEY. Ben hiç bilmiyordum bunu doğrusu, Bartley Fallon'un Jack Smith'in karısıyla işi pişirmiş olduğunu!

MRS. TULLY. Nerden bileceksin? Sokaklara çıkıp, «Biz işi pişirdik,» diye bağırarak değil mi ya! Mrs. Fallon bilmiyordu; ben yanlarındaki evde oturuyorum, ben bile bilmiyordum; Jack Smith de yeni öğrendiğine göre, sana kim söyleyecek, Tim Casey!

SHAWN EARLY. Öyleyse Kitty'ye de Bartley

Fallon bakacak bundan sonra; giyimi, boğazı, ha! Kimse acıyıp da yardım etmez burada öyle kötü kadınlara.

TIM CASEY. Nerden bakacak! Kendi karısı var bir kere. Dinini mi değiştirecek onu boşamak için?

JAMES RYAN. Amerika'ya götürür Kitty'yi; orada evlenirler.

SHAWN EARLY. Haaaa! Kitty'li mi, Kitty'siz mi, onu bilmem, ama inanın bana, şu anda Amerika'nın yolunu tuttu o! Buraya gelirken, yeni komiserle bizim polis Jo Muldoon'u gördüm, bir acele postaneye daldılar; hallerinden belliydi telgraf çekmiye gittikleri; Queenstown'a telgraf çektiler her halde; vapura binerken yakalasınlar Bartley'i diye!

MRS. TULLY. Anlaşılan, Kitty Keary de kaçtı onunla! Cenaze hazırlığı yapıyor sözüne hiç inanmayın, çoktan uçmuş gitmiştir o da! Zavalı Jack Smith! Daha cesedi soğumadan, daha ölüsü tarlalarda yatarken kaçtı gitti karısı! (MRS. FALLON girer.)

MRS. FALLON. Nedir bu böyle bütün kasaba çalkalanıyor! Siz ne konuşuyorsunuz burada? Siz de mi benim sevgili Bartley Fallon'umla uğraşıyorsunuz yoksa? Siz de mi yalanlar uyduruyorsunuz, yok Bartley Jack Smith'i kovalıyormuş, yok öldürecekmiş! Bir sürü zırva! Ne diye kalktı geldi sanki bugün bu pazara! Keşke gelmez olsaydı!

* JAMES RYAN. Sinirlenmeyin, Mrs. Fallon. Bilin ki

şu pazar yerinde sizin için üzülmeyen, size acımayan tek bir insan yok!

MRS. FALLON. Bana acımayan, öyle mi? Ne diye acıyacakmışsınız bana? Siz kendinize acıyın önce! Nasıl kalkacaksınız bakalım bu kadar yalanın altından! Yüzünüz kızarmıyacak mı? Hem bütün bunların hesabını vereceksiniz bir gün Tanrı katında! Dürüst bir insanı lekelemek kolay mıymış, görürsünüz o zaman! Benim zavallı kocamı üzüntüden öldürmek istiyorsunuz! Evet, evet, ona uğraşıyorsunuz!

SHAWN EARLY. Siz üzülmeyin, Mrs. Fallon, bizim polisler öyle pek akıllı değildir. Nasıl olsa, kaçır, kurtulur kocanız.

MRS. TULLY. Ama yakalayıp da boynuna ipi geçirirlerse, kimse de yazık oldu demez sanırım!

MRS. FALLON. Yaaaa, Bridget Tully, demek öyle, demek sen de böyle düşünüyorsun! Yüksekten yüksekten şu konuşuşuna da bak! Gören de bir şey sanacak! İp, öyle mi? Sen Martin Tully'nin evine geldiğinde çeyizini bağli-yacak ipin vardı, değil mi? Ne getirdin çeyiz olarak? Bir battaniye mi, bir *penny* para mı, iki kat elbise mi? Ne çeyizin vardı ki ipin olsun bağli-yacak! Bir de burnun kaf dağında! Yüksekten yüksekten konuşuyorsun! Seni adam yerine koyduk çünkü! Ben tam yetmiş İngiliz lirası, iki de koca kuştüyü yatak getirdim kocamın evine gelirken! Yaaaa! Bir de gerim gerim geriniyorsun karşımda! Bir sürü geveze gelmiş bir araya! İp, ha? Bütün bu ka-

saba yalancılarla, düzencilerle dolu; yarım bardak viski tutuşturdu mu ellerine, asna-
dıkları kimse kalmaz yeryüzünde. (*Gitmek için döner.*) İnsan dediğin gözüyle görmediği
şeye şıp diye inanmaz böyle! Jack Smith'i öl-
dürecekmış, öldürmüştüm! Nerde kaldı bu
Bartley de! Gelse de, sona erse bu saçmalar
artık! Benim iyi, sessiz kocacığım! Biricik ar-
kadaşım! Karıncadan zarar gelir de, ondan za-
rar gelmez insana! Ama bugün yaptıklarınız-
dan sonra, içinizden birkaçını kıştır kıştır kes-
se, doğrasa, gene de günaha girmez! (*Sesle-
nir.*) Bartley! Bartley Fallon! Nerdesin? (*Çı-
kar.*) Bartley Fallon'u gördünüz mü?
(*Hepsi dönüp bakarlar arkasından.*)

JAMES RYAN. İnanamıyor bir türlü! Kolay değil!
Tanrı yardımcısı olsun!

(*Sağdan elinde yabayla BARTLEY FALLON
girer.*)

BARTLEY. Hep söylerim ya kendi kendime, şu
yeryüzünde her kötülük gelip beni bulur!
(*Hepsi dönüp onu görürler.*)

BARTLEY. Al sana, şimdi de bu yaba elimde kal-
dı işte! Kime vereyim, nereye bırakayım, bil-
mem ki! Bir kurtulsam şundan da, çekip git-
sem diye bakıyorum — Oooo, burada mısın,
Shawn Early? (*Yabayı uzatır.*) Seni gördüğüm
çok iyi oldu. Sen her halde daha bir zaman
kalacaksın pazarda, benim gibi hemen gitmek
zorunda değilsin — Bu yabayı birine verme-
den nasıl gideyim! Sen aliver de şunu, hani

Jack Smith'i görünce —

SHAWN EARLY. (*Geri çekilerek.*) Yok, yok, ben alamam, Bartley Fallon, çok teşekkür ederim!

BARTLEY. (*Elma sergisine, tezgâha dönerek.*) Görüyor musunuz başıma gelenleri, Mrs. Tarpey; şuradan almıştım bunu, tezgâhın altına bırakayım bari. Orada kimse ilişmez, görmezler bile; sonra Jack Smith gelince —

MRS. TARPEY. Al onu oradan bakayım, sakın bırakayım deme! Sen benim başımı mı yakmak istiyorsun, sürüm sürüm sürüneyim sonra, değil mi? Polis gelip onu orada bulacak — (*BARTLEY'i iter.*)

BARTLEY. Komşuluğa yakışır mı bu yaptığımız, Mrs. Tarpey, hiç yakıştıramadım bunu size. Ben bu kadar taşıyayım şu yabayı da, oradan oraya koşturayım, dört döneyim pazarda, hiçbir yerlere bırakamıyayım, ne olur ne olmaz diye — sonra siz!.. Keşke elimi sürmeseydim, keşke hiç karışmasaydım bu iş!

JAMES RYAN. Yaa, çok yazık oldu, çok!

BARTLEY. Sen alır mısın, James Ryan? İyi adam-sındır sen, komşuluğun ne demek olduğunu bilirsin.

JAMES RYAN. (*Geri çekilerek.*) Senin için yap-mıyacağım şey yoktur, Bartley Fallon, ama bunu isteme benden!

SHAWN EARLY. Bak, sana açıkça söylüyorum: Bugün olanlar için kimseden yardım bekleme boşuna. Tarla yüzünden olsaydı, hadi anlar-dım ama —

BARTLEY. Ne yapalım, kimse almazsa, ben de götürür polise veririm.

TIM CASEY. Hah, onlar bayıla bayıla alırlar işte! (Gülüşmeler.)

MRS. TULLY. Kitty Keary'yi de oraya getirecekler nasıl olsa!

MRS. TARPEY. (Öne arkaya sallanarak.) Zavallı Jack Smith'in cenaze parasını kim verecek acaba?

BARTLEY. Jack Smith'in cenazesi mi!

TIM CASEY. Götürüp bir çukura atacak değiller ya! Elbette bir cenaze töreni yapılacak! Yoksa onu da mı çok gördün zavallı adamcağıza?

BARTLEY. Jack Smith öldü mü! Kırmızı saçlı Jack Smith! Kim söyledi bunu size?

SHAWN EARLY. Kasabada duymıyan kalmadı.

BARTLEY. Peki, nasıl olmuş, neden ölmüş?

JAMES RYAN. Sen bilmiyorsun, değil mi, Bartley Fallon! Önce kovalandığını, sonra da sırtına saplanan bir yabayla öldürüldüğünü bilmiyorsun, değil mi!

BARTLEY. Yabayla mı!

SHAWN EARLY. Ölüsünün Karaçayır'da bulunduğu da bilmiyorsun, değil mi!

BARTLEY. Karaçayır'da mı!

TIM CASEY. Polisin bu işi yapan adamın arkasında olduğunu da bilmiyorsun, değil mi!

BARTLEY. Yapan adamın mı!

MRS. TULLY. Karısı yüzünden, Kitty Keary yüzünden öldürüldüğünü de bilmiyorsunuz sanırım!

BARTLEY. Kitty Keary mı! Karısı mı! (*Şaşkınlık içinde oturur oracığa.*)

MRS. TULLY. Şimdi ne diyeceksiniz bakalım, Bartley Fallon?

BARTLEY. (*Haş çıkarır.*) Ben elimde şu yaba buraya geleyim de, bu haberle karşılanayım! Oturduğum yerden kalkabilecek gücü bulabilirsem iyi, ayaklarımı beni eve kadar taşırsa iyi!

TIM CASEY. Bakın, çocuklar, yeni komiserle Jo Muldoon! Buradan uzaklaşalım biz.

SHAWN EARLY. Doğru. Bu işe hiç karışmamak en iyisi.

JAMES RYAN. Böylesine kötü bir insan da olsa, kimseye zararım dokunsun istemem hayatta, içim elvermez. Tanık yazarlar da... (*Tezgâhın arkasında duran MRS. TARPEY'den başka, hepsi bir acele çıkarlar. BARTLEY oturduğu yerde kalakalmıştır. KOMİSER ile POLİS girerler.*)

KOMİSER. Anlamıştım bu kasabanın ne biçim bir yer olduğunu ama, doğrusu daha böyle gelir gelmez, gördüğüm ilk pazarda bir adam öldürüleceği aklımın ucundan bile geçmezdi.

POLİS. Doğru, aklınızın ucundan bile geçmemiştir.

KOMİSER. İyi ki eve gitmemişim. İki kelime oradan, iki kelime öteden derken, içimde bir kuşku uyanıverdi.

POLİS. Herkese öyle olmuş, anlaşılan.

KOMİSER. Kime sordunsa anlattıkları birbirini

tuttu, değil mi?

POLİS. Tuttu — ya da, işte, tutmadıysa bile, son anlatan ilk anlatandan daha çok şey duymuş, ne de olsa!

KOMİSER. O adam ne yapıyor orada? Elinde bir yaba, oturmuş kalmış öyle! Görünüşü tam bir suçlu görünüşü! Herifi yabayla öldürmüşlerdi, değil mi!

POLİS. (*Fısıldıyarak.*) Öldürdü dedikleri de bu işte; Bartley Fallon'un ta kendisi!

KOMİSER. Kaçmakla kurtulamıyacağını anladık demek — başka dümen çevirecek, bilmemezlikten gelecek şimdi; ben yapsam kaçardım, yok mu ya! Ben Andaman Adaları'ndayken birisi daha oynamıya kalktıydı bu oyunu bana — ama boşuna; kurtulamaz elimden! Sen kenarda dur — çok uzağa da gitme — kelepçen de elinde olsun! (*BARTLEY'e doğru yürür, kollarını kavuşturup tam karşısında durur.*) Şey, söyle bakayım, John Smith'in başına gelenleri duydun mu?

BARTLEY. John Smith mi! O da nereden çıktı şimdi?

POLİS. Jack Smith, efendim — Kırmızı saçlı Jack Smith!

KOMİSER. (*Bir adım daha ilerleyip BARTLEY'in omuzuna vurur.*) Jack Smith nerede?

BARTLEY. (*Derin bir iç çekişiyle birlikte ağır ağır kafasını sallar.*) Nerede acaba, gerçekten?

KOMİSER. Söyliyecek bir şeyin yok mu bu konuda?

BARTLEY. Bu sabah şuracıktaydı, şurada durmuş, türkü söylüyordu tatlı tatlı — sonra da piposunu yaktı — kibriti şöyle bir sürdü ayak-kabısının topuğuna —

KOMİSER. Sana üçüncü kere, son olarak soruyorum: Nerede?

BARTLEY. Söyliyemem, Tanrı'nın işine karışmak istemem ben. Hem kimse de bilemez bunu. İyi bir insan sanırsın, içi kötüdür; kötü sanırsın, iyidir. O Tanrı'nın bileceği iş!

KOMİSER. Hadi, anlat diyorum, her şeyi anlat! Ne biliyorsan!

BARTLEY. Ne biliyorsam — iyi, anlatayım: Üç yer var gidebileceği, bir Cennet, bir Cehennem, bir de—

KOMİSER. Saçmalama! Masal okuma bana! Ne olduysa, onu anlat!

BARTLEY. Anlaşılan, inançlarınız pek sağlam değil, ha? Papazların anlattığı bu. Yoksa siz de eski insanlar gibi şeye mi inanıyorsunuz; hani söylerler; gölge dolaşüyor, ruh yoruluyor, vücut dinleniyor — Gölge! (*Heyecanla doğrulur.*) Ama daha on dakika bile olmadı ben Jack Smith'i görelî, orada, demircinin köşesindeydi, kalabalığa karışıp yok oldu — Yoksa gölgesi miydi gördüğüm, ne dersiniz?

KOMİSER. (*POLİS'e.*) Vicdan azabı! Her şeyi söyleyecek şimdi!

BARTLEY. Hayalî çıktı karşıma, anlıyorum! Bu yaba için! Bu yaba olsaydı elinde, kendini koruyabilirdi belki!

KOMİSER. (*POLİS'e.*) Söylediklerini yazmalıyım.
(*Defterini çıkarır. BARTLEY'e.*) Söylediklerini yazıyorum; ona göre konuş.

BARTLEY. Keşke daha hızlı koşsaydım; böyle bir kuşku kalmazdı içimde o zaman! Hep birlikte Tanrı katına çıktığımız gün belki de gelip yapışacak yakama — hiç şaşmam yaparsa bunu.

KOMİSER. (*Yazar.*) Hep birlikte Tanrı katına çıktığımız gün —

BARTLEY. Hemen de yolunu kesti hayali — her gün arkam sıra dolaşır mı acaba bundan sonra, geceleri de soyunur mu ruhlar gibi? — Hiç şaşmam yaparsa bunu, çok talihsiz adamımdır ben!

KOMİSER. (*Sert sert.*) Doğruyu söyle bana şimdi. Sebep neydi bu cinayete?

BARTLEY. Sebep neydi, öyle mi?

KOMİSER. Evet; sebep!

BARTLEY. Bunu şimdi söylemiyeyim, daha iyi.

KOMİSER. Söyle diyorum, doğruyu söyle. Para mı?

BARTLEY. Yok canım! Arada bir ellerini de sokmasa, Jack Smith'in ceplerine hiçbir şey girmezdi diyebilirim!

KOMİSER. Tarla yüzünden mi?

BARTLEY. (*Kızar.*) Yok canım! Kimsenin malında gözü yoktu onun, öyle adam değildi!

KOMİSER. Söyle öyleyse neden! Güzellikle söylersen çok daha iyi olur senin için!

BARTLEY. Dilim varmıyor söylemiye bir türlü —

söylenecek şey değil ki!

KOMİSER. Saklaman boşuna. Nasıl olsa öğreneceğiz sonunda.

BARTLEY. Eee, orası öyle, nasıl olsa öğreneceksiniz, daha şimdiden herkes biliyor zaten. Gelin, kulağınıza söyliyeyim bari. Yalan da söyleyemem hiç; hem neye yarıyacak? (*Elini ağzına götürür; KOMİSER eğilir.*) Sakın bu kasabayı kötü bir yer sanmayın; daha önce hiç böyle şeyler olmamıştır burada — Kitty Keary yüzünden, Jack Smith'in karısı.

KOMİSER. (*POLİS'e.*) Vur kelepçeyi şuna! Bu iş bu kadar! Ben söylemedim mi sana, «Hepsini alırım ağzından, bülbül gibi konuştururum,» demedim mi! (*POLİS kelepçeyi takar BARTLEY'in bileklerine.*)

BARTLEY. Bu kelepçe de ne! Ah, Tanrım! Hep söylerim ya, her kötülük gelip beni bulur şu dünyada! Sonunda kelepçe de vuruldu ellerime! Hiç şaşmam, hiiç! (*MRS. FALLON girer; arkasından ötekiler. Konuşurken, arkasından gelenlere bakmaktadır.*)

MRS. FALLON. Herkes yalancı bu kasabada; herkes yalancı; peynir ekmek yer gibi yalan söylüyorlar! Benim zavallı, dürüst kocacığım! Herkes onunla uğraşıyor! Yok Jack Smith'i öldürmüşmüş, yok bilmem ne! Biricik can yoldaşım benim! Değil yalnız burada, acaba böyle daha beş kasaba bir araya gelse, ondan iyi, ondan terbiyeli bir insan bulunur mu içinde! Kime ne kötülüğü dokunmuş şimdiye kadar!

(Dönüp BARTLEY'i görür.) Nedir bu gördüğüm! Gözlerine inanamıyorum! Bartley Fallon, yanında polislerle! Elleri de kelepçeli! Ah, Bartley, ne yaptın, ne yaptın?

BARTLEY. Ah, Mary, gene bir talihsizlik geldi buldu beni! Hep söylemez miyim, yeryüzünde her kötülük, her uğursuzluk —

MRS. FALLON. Ne yaptı, suçu nedir? Yoksa gerçek değil mi bu gördüklerim?

KOMİSER. Suçu adam öldürmek! Onun için yakaladık.

MRS. FALLON. Kim söylemiş? Nerden biliyorsunuz? Siz inanmayın onlara! Hepsi yalancıdır bunların! Bırakın benim kocam!

KOMİSER. Kocanızdan yana çıkmanız şaşılacak, ayıplanacak bir şey değil, ama komşularımız için böyle kötü sözler söylemeyin! John Smith'i öldürdüğü için yakaladık kocanızı, kendisi de bir bir anlattı hepsini burada!

MRS. FALLON. Tanrım, sen koru, sen koru bizi, Tanrım! Peki, ne diye öldürmüş Jack Smith'i?

KOMİSER. İyisi mi öğrenin hepsini! Öldürdüğü adamın karısıyla işi pişirmişler, iyiymiş araları —

MRS. FALLON. (Oturur.) Jack Smith'in karısıyla! Kitty Keary ile! — Tanrım, alçak!

KALABALIK. Hem de alçağın alçağı! Yerin dibine geçesice! Bundan daha yüz kızartıcı bir şey olamaz.

MRS. TULLY. Amerika'ya kaçıracaktı kadın, Mrs. Fallon.

BARTLEY. Sen ne diyorsun, Mary? İnanma bunlara, beni dinle —

MRS. FALLON. Sus, sus diyorum sana! Bir tek kelimeni bile dinlemem senin! (*Kulaklarını kapar.*) Ah, ne içten pazarlıklı, ne kötü, pis herifmiş, değil mi? Tez günde canın çıksın, alçak seni!

BARTLEY. Sus da dinle, ne olursun! Dinle bak ne söyliyeceğim bir kere!

MRS. FALLON. Kasabaya inerken, sen öyle arabada süklüm püklüm otur da, sessiz, saygıdeğer bir insan gibi, ne kötülükler yatarmış meğer yüreğinde!

BARTLEY. Ya siz aklınızı kaçırmışsınız toptan, ya da ben!

MRS. FALLON. Bir şeyciklere yanmam, yıllar yılı sana kul köle oldum, ona yanarım — huy-suzlanmak, iç çekmek, aksırmak, tıksırmak, sızlanmak — hele o ölüm korkusu, o papaz papaz dolaşmalarımız! — neler çektim ben senden, neler, neler, ona yanarım! Karı değeri bilmez herif seni!

BARTLEY. Dinle de anlatayım, karıcığım!

MRS. FALLON. Kasabanın yüz karası oldun! Böyle şey duyulmuş bile değildi bugüne kadar bu memlekette!

BARTLEY. Sen sesini kesip de, beni dinliyecek misin?

MRS. FALLON. Hani güzel bir kadın için olsa, anlarımı; ama o bir buçuk metre boyunda, Kitty Keary gibi, kukla kılıklı, takma dişli ka-

nı için! Kul cezası bir şey değil, Bartley Fallon, günü gelince Tanrı verecek senin cezanı; hepsini ödeyeceksin; kafandaki, yüreğindeki bütün o kötülüklerin cezasını çekeceksin; zavallı Jack Smith'in her damla kanı için cayır cayır yanacaksın ateşlerde!

(*JACK SMITH'in türküsü duyulur:*)

Deniz kupkuru,
Toprak üzüntülü, küskün,
Ağlar karısına
Kırmızı saçlı adamın!

BARTLEY. Jack Smith'in sesi — ölülerin türküsü söylediğini duymamıştım hiç — benim arkama düştü her halde, yabayı istemiye geliyor! (*Geri çekilir. JACK SMITH girer.*) Biriniz verin şu yabayı, verin, verin de, alsın gitsin!

MRS. TARPEY. Sen bize acı, Tanrım! Kırmızı saçlı Jack Smith! Cenazesi kaldırılacak olan adam!

JAMES RYAN. Mezardan mı çıktın geliyorsun?

SHAWN EARLY. Canlı mısın, yoksa ölü müsün?

TIM CASEY. Sen kendin misin şimdi şu kalıbın içinde?

MRS. TULLY. Ölülükten vaz mı geçtiniz yoksa?

MRS. FALLON. Ölü müsün, diri misin, her ney-sen, söyle o karın olacak Kitty Keary'ye, bırak-sın benim kocamın yakasını, Amerika'ya kaçırmıya kalkmasın!

JACK SMITH. Tamam, anlıyorum, toptan oynatmış bu kasabanın insanları! Ne diye götüre-

cekmiş benim karımı Bartley Fallon'ı Amerika'ya?

MRS. FALLON. Seni bırakacak, senden ayrılmak istiyor, Jack Smith, benim kocama göz koymuş! İkisi anlaşmışlar da, kaçıyorlarmış bile nerdeyse.

JACK SMITH. Bunu kim söylemişse, bana söyle sin de, kırıyım kafasını şuracıkta! Kim söyledi? Çabuk! (TIM CASEY'e.) Sen mi söyledin? (SHAWN EARLY'ye.) Sen mi?

HEPSİ BİRLİKTE. (Kafalarını sallıyarak geri çekilirler.) Yok, yok, ben söylemedim!

JACK SMITH. Öyleyse, kimden duydunuz, onu söyleyin!

HEPSİ BİRLİKTE. (BARTLEY'i göstererek.) O söyledi, o!

JACK SMITH. Şimdi ben onun kafasını kırarım! (BARTLEY korkuyla geri çekilir. Komşular JACK SMITH'i tutarlar.)

JACK SMITH. (Kurtulmaya çalışarak.) Bırakın diyorum, bırakın beni! Bu bostan korkuluğu herifle kaçacak kadının aklına şaşarım! Daha New York'un kapısından geri çevirirler bunu (İleri atılmak ister; tutarlar sıkıca.), ağzında bir sürü yalan, yüreği kötülük dolu, yanında bir başkasının karısı! Bırakın diyorum, bir bıraksanız! (Gene atılır, gene tutarlar.)

KOMİSER. (JACK SMITH'i göstererek.) Polis, oğlum, kelepçeyi çabuk bu adama tak. Şimdi anlıyorum. Ölen, öldüren birbirine karıştı; bize oyun etmek istiyorlar, adaleti yanlış yola

sürecekler. Andaman Adaları'nda da başıma gelmişti böyle bir iş; Mopsa Oymağı'ndan bir adam birini öldürmüştü —

POLİS. Bu da öyle olabilir.

KOMİSER. Şimdi bu iki adamı birlikte ölünün yanına götüreceğiz. Jack Smith'in ölüsüyle karşılaştırmamız gerek ikisini de!

JACK SMITH. Kırarım kafasını, beynini dağıtırım benim ölümü bulanın!

KOMİSER. Yardım çağırmamız gerekiyor. (*POLİS'in düdüğünü alıp çalmaya başlar.*)

BARTLEY. Beni düşündüren, şimdi, bu gece, bu Jack Smith'le ikimizi bir hücreye koyarlarsa, sonra da onun kelepçesini çıkarırlarsa, elleri serbest kalırsa, işte o zaman şıp diye bulurlar aradıkları ölüyü!

KOMİSER. Hadi gelin bakalım! (*Sağa dönerler.*)

OYUNDAKI TÜRKÜNÜN NOTASI

The Red-Haired Man's Wife

Spreading the News.

I thought, my first love, there'd be but one house
be-tween you and me, And I thought
I would find your self coax - ing
my child on your knee. O - ver the tide
I would leap with the leap of a swan,
Till I came to the side
of the wife of the red-haired man,

ISABELLA AUGUSTA PERSSE, sonradan Lady Gregory, 1859 yılında, İrlanda'da, Roxborough'da doğdu. Evliliğinin ilk yıllarında onu görmüş olan bir yazar şöyle diyor: «O zaman genç bir kadındı; ağır başlı, ölçülü bir insandı. Saçlarını ortadan ayırır, geniş, güzel alnının iki yanından kulaklarının üstüne doğru tarardı. Gözleri her zaman sorularla doluydu.... Salonunda ünlü edebiyat, politika adamlarıyla karşılaşılır, masalarının üstünde o günlerin en güzel kitapları dururdu.»

Lady Gregory hayatı boyunca birbirine sıkı sıkıya bağlı iki şeyle uğraştı: Biri İrlanda Tiyatrosu, öbürü İrlanda Folkloru. *Irish Players* (İrlandalı Oyuncular) ile ilgisi hiçbir zaman kesilmedi; *Abbey Tiyatrosu*'nu, kurulduğu günden başlayarak, yıllarca idare etti. *Spreading the News* (Kulaktan Kulağa) ilk olarak 27 Aralık 1904'de, o tiyatrodan oynanmıştır.

Lady Gregory'nin folklor alanındaki çalışmalarıysa ona *İrlanda'nın Malory'si* denmesine yol açmıştı. Halk arasında anlatılacakları destanları, hikâyeleri toplayıp yeniden yazmakla memleketinin edebiyatına büyük yararlığı dokundu. Folklor ile tarih bilgisinin etkileri yazdığı oyunlarda da açıkça görülür.

Lady Gregory'yi folklorla ilgilenmiye W. B. Yeats'in özendirdiği söylenir. George Moore bu konuda şunları yazıyor: «Yeats, Coole'ye geldikten az bir zaman sonra, Lady Gregory'nin ilgisini dağlarda başı boş akıp giden bir edebiyatın güzelliklerine yöneltmeyi başarıverdi; böylece de onun kulübeden kulübeye dolaşarak halk hikâyelerini yazmasını, köylülerin konuştuğu İngilizceyi öğrenmesini sağlamış oldu.»

Yeats ile Lady Gregory'nin iş birliği hem kendileri, hem de İrlanda için çok yararlı sonuçlara yönelmiştir. Ulusal İrlanda Tiyatrosu'nu kurmak isteğini taşımaları, bu alanda birbirlerine yardımcı olmaları, sanatçı kıskançlıklarını aşarak bir ülkü uğrunda el ele çalışabilmeleri gerçek bir memleket sevgisinin belirtileridir.

Lady Gregory, Yeats'den başka sanatçıları da korumuştur. «*Forces in Modern British Literature*» adlı kitabında, William York Tindall şöyle diyor: «Coole'de Synge'e, Yeats'e, Hyde'e, daha birçok sanatçıya koruyuculuk etmiş olan Lady Gregory bir koruyucu, bir idareci, bir çevirmen olarak sanatçılığını kat kat aşan bir büyüklüğe erişmişti.»

Lady Gregory 1932'de öldüğü zaman arkasında otuz bir oyun bıraktı. Bunlardan yirmi dokuzu Abbey Tiyatrosu'nda oynanmıştı. «Kulaktan Kulağa» ilk yazdıklarından biridir.

de yayınevi tiyatro kitapları serisinde yayımlanan oyunlar :

1. FEDERICO GARCIA LORCA

DON CRISTOBITA İLE DONA
ROSITA'NIN ACIKLI GÜLDÜRÜSÜ

Türkçesi : Memet Fuat

2. EUGENE IONESCO

KEL ŞARKICI

Türkçesi : Ülkü Tamer - Genco Erkal

3. ANTON ÇEHOV

DAĞ YOLUNDA

Türkçesi : Ülkü Tamer

de yayınevi

de yayınevi

tiyatro kitapları serisinde

yayımlanacak oyunlar :

- WILLIAM SAROYAN

İSTİRİDYE İLE İNCİ

Türkçesi : Memet Fuat

- THORNTON WILDER

TRENTON İLE CAMDEN'E
MUTLU YOLCULUK

Türkçesi : Memet Fuat

- T. S. ELIOT

SWEENEY AGONISTES

Türkçesi : Ülkü Tamer

de yayınevi

Lady Augusta Gregory

1859 yılında, İrlanda'da, Roxborough'da doğdu. Hayatı boyunca birbirine sıkı sıkıya bağlı iki şeyle uğraştı: Biri İrlanda Tiyatrosu, öbürü İrlanda Folkloru. Halk arasında anlatılagelen destanları, hikâyeleri toplayıp yeniden yazmakla memleketinin edebiyatına büyük yararlığı dokundu. Synge, Yeats gibi yazarlarla el ele vererek Ulusal İrlanda Tiyatrosu'nun kurulması için çalıştı. 1932'de öldü.

Yeats ve Synge ile birlikte, Lady Gregory İrlanda Tiyatrosu'nun öncü yazarlarından biri olarak üne ermiştir. Kişilerini köylüler arasından seçtiği kısa güldürüleri son derece ustaca yazılmış, hem gülünç, hem de özlü oyunlardır.

— Sheldon Cheney

De Yayınevi tek perdelik oyun kitaplarının dördüncüsünü sunarken, memleketimizde adı gereğince yayılmış büyük bir sanatçıyı tanıtmanın sevincini duyuyor. Tiyatro çevrelerimizde ilgiyle karşılanacağını umduğumuz bu yazarın ilerde daha başka oyunlarını da yayımlıyacağız.

Lady Augusta Gregory İrlanda Tiyatrosu'nun en önemli yazarlarındanıdır.

— Joseph Samachson

KAPAK : SAİD MADEN